

BỒN PHẬN CẦU NGUYỆN CHO CÁC ĐẰNG LINH HỒN

Thánh nữ Perpétua (+203) là vị tử vì đạo thời danh của Giáo Hội Công Giáo hoàn vũ nói chung và của Giáo Hội Công Giáo tại Bắc Phi nói riêng. Thánh nữ thuộc dòng họ quý tộc sống tại Carthage. Gia đình thánh nữ được hồng phúc lãnh bí tích rửa tội, chỉ trừ người cha. Năm 203, thánh nữ Perpétua bị bắt cùng với 4 tín hữu Kitô khác. Năm đó thánh nữ Perpétua là bà mẹ trẻ với đứa con đại 8 tháng, còn bú.

Chính thánh nữ tự tay viết phần đầu những diễn tiến, hình khổ và chiến đấu trong thời gian bị bắt bớ và bị giam cầm. Một người ân danh viết tiếp phần còn lại cuộc tử đạo của các vị anh hùng.

Trong phần kể lại diễn tiến trong thời gian tù ngục, thánh nữ Perpétua nói đến câu chuyện trông thấy đứa em trai Dinocrate, 7 tuổi, chết trước đó không lâu và còn chịu thanh tẩy trong Lửa Luyện Ngục.

Mấy ngày sau khi nghe tuyên án tử, trong khi chúng tôi cùng cầu nguyện và cả tôi cũng đang cầu nguyện, thì bỗng nhiên tôi cất tiếng lớn gọi tên em **Dinocrate**. Tôi kinh hoàng sức nhớ ra rằng, cho tới lúc này đây, tôi đã quên bằng không hề nghĩ đến đứa em trai quá cố và tự nhiên cảm thấy âu sầu khi nhớ lại con bệnh hiểm nghèo của em.

Tôi hiểu rằng, từ giờ phút này trở đi, tôi xứng đáng cầu nguyện cho em và tôi có bồn phận phải cầu nguyện cho em. Do đó, tôi tức khắc bắt đầu cầu nguyện cho em và xin THIÊN CHÚA thương xót Linh Hồn em.

Đêm tiếp đó tôi trông thấy một cảnh tượng như sau. Tôi thấy em Dinocrate bước ra từ một nơi tăm tối, trong đó còn có nhiều người khác nữa. Em bị nóng bức và bị khát, mặt mũi bần thiêu và nhợt nhạt. Nơi mặt em vẫn còn vết thương khủng khiếp làm cho em phải chết. Dinocrate là em ruột tôi. Em chết lúc 7 tuổi vì bị ung thư nơi mặt. Cái chết của em làm cho mọi người đều khiếp sợ. Và tôi đã cầu nguyện cho em. Lúc này đây có một khoảng cách quá lớn khiến chúng tôi không thể nào đến gần nhau. Nơi chỗ em Dinocrate đang đứng, có một hồ đầy nước. Miệng hồ cao quá đầu em. Em nhón gót, tìm hết cách để uống, nhưng không thể nào uống được. Tôi thật đau lòng và cảm thấy thật thương em. Em bị khát nước, đứng bên cạnh hồ đầy nước, nhưng lại không thể uống nước.

Trông thấy đến đây thì tôi giật mình thức giấc và tôi hiểu rằng em tôi đang chịu đau khổ, nhưng cùng lúc tôi cũng tin chắc chắn rằng lời cầu nguyện của tôi sẽ giúp ích cho em rất nhiều. Tôi tha thiết cầu nguyện cho em mỗi ngày, cho đến lúc chúng tôi bị di chuyển từ nhà tù sang sân vận động. Nơi đây, chúng tôi bị đem ra làm trò chơi để mua vui, nhân ngày sinh nhật của vua César Géta. Tôi tiếp tục cầu nguyện ngày đêm cho em. Tôi khẩn thiết kêu xin THIÊN CHÚA mau giải thoát em khỏi nơi bị giam cầm.

Vào một ngày chúng tôi bị mang xiềng xích, tôi trông thấy cảnh tượng sau đây. Tôi trông thấy nơi mà tôi đã thấy trước kia, chỗ có em Dinocrate. Nhưng lần này tôi trông thấy em Dinocrate khoẻ mạnh, ăn mặc chỉnh tề và được nghỉ yên bình an. Nơi khuôn mặt, chỗ trước kia có vết thương, nay chỉ còn vết sẹo. Hồ nước mà tôi trông thấy lúc trước, nay thì miệng hồ hạ thấp xuống, ngang nơi thắt lưng của Dinocrate khiến em mức nước dễ dàng và uống liên tục. Trên miệng hồ có đặt sẵn một chai nhỏ bằng vàng đầy nước. Sau khi uống đã khát rồi, em liền đến bên hồ nước lấy nước vọc chơi, theo kiểu các trẻ em thường chơi. *Tôi giật mình thức giấc và tôi hiểu rằng hình khổ của em đã được đền xong.*

... ”Ông Giuda và các bạn chiến đấu của ông đi chôn cất những người chết. Đoạn ông quyên tiền, rồi gửi về thành Giêrusalem độ mười nghìn đồng bạc để xin dâng lễ đền tội, đây là một việc rất tốt đẹp và thánh thiện phát xuất bởi lòng tin vào sự sống lại; vì nếu ông không nghĩ những người chết sẽ được sống lại thì cầu nguyện cho họ, ông sẽ cho là việc vô ích và dư thừa. Nhưng nếu ông cho rằng, một phần thưởng cao trọng đang chờ đợi những ai qua đời bằng yên sốt sắng, đó là một ý tưởng tốt lành và đạo đức, vì thế ông xin lễ đền tội cho những người đã chết để họ được tha thứ tội lỗi” (Sách Macabê 2 12,43-46).

(Mgr. Victor Saxer, "Saints anciens d'Afrique du Nord", T.P. Vaticana 1979, trang 46-47).
Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt